

Mažutėlių žinios

2017 m. liepos 25-30 d.

Atkreipkite dėmesį:

- Laikraštėlis išleistas ypač ribotu tiražu! Perskaite dalinkitės su draugais, artimaisiais bei kaimynais.
- Leidyba vyko pirmą kartą, dovanokite, jei kas nors ne taip.
- Tikime, laikraštis nebus išpeiktas ir gyvuos dar ilgus metus!

Šiame leidime:

Vadovų prisistatymai	2
Šis tas apie grupes	3
Pirmoji—trečioji dienos	6
Ketvirtoji—šeštoji dienos	7

„Leiskite mažutėliams ateiti pas mane“ (Mk 10, 14)

Šiomet jau septintąjį kartą iš eilės Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros parapijos šventorių drebino jaunieji stovyklautojai.

Sulaukėme penkiasdešimtis 6-13 metų vaikų, kurie, trokšdami išpuodingų ir prasmingų atostogų, nerte nėrė į stovyklos džiaugsmus.

Šįkart jau tradicine tapusios stovyklos pavadinimas skambėjo „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane“, Evangelijos pagal Morkų žodžiais kviečiantis mus visus turėti tyrą, pasitikinčią, vaikišką mažutėlio širdį.

Per itin greitai prabėgusias šešias stovyklos dienas spėjome susipažinti vieni su kitais, su parapijos bendruomene, netgi

su kaimyniniais Anykščiais! Bet visų svarbiausia—dar stipriau įsileidome Dievo meilę į savo širdis.

jų tėveliams, seneliams, globėjams už skirtą laiką, už parodytą širdies gerumą ir supratingumą.

Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros parapijos šventorių stovyklos metu

Stovyklos organizacinės komandos vardu širdingai dėkojame vaikams,

Jau svajojame visų Jūsų sulaukti ir kitais metais!

Vadovai

Klebono žodis

Mielieji,

Štai praūžė dar viena graži ir saulėta vaikų stovykla. Pirmiausia noriu padėkoti vaikų tėveliams ir artimiesiems, kad atsiliepėte į Jėzaus (ir katedriečių) kvietimą—„Leiskite mažutėliams ateiti pas mane“. Ir tikiu, kad nepasigailėjote. Taip pat tikiu,

kad ši stovykla vaikų (ir vadovų) širdyse įžiebė dar didesnę meilę Dievui ir artimui. Trokštu, kad vaikų akys dažnai spindėtų sekmadienio šv. Mišiose ir parapijos gyvenime. Telaimina visus Dievas.

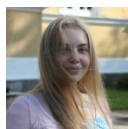
maldoje

klebonas Eugenijus

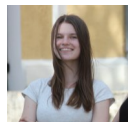
Vadovų prisistatymas

(kiekvienas (ne)rimtai apie save)

Vadovė Aistė (19 m.)

„Dažnai kitos merginos klausia, ar turiu šukas. Ne, nes plaukų nešukuuju.“

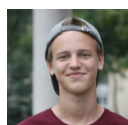
Vadovė Austėja (19 m.)

Pagaliau baigusi mokyklą ir įstojusi į išsvajotą VDA! Evangeliją skelbs menu.

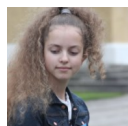
Vadovė Dovilė (25 m.)

„Neretai žmonės domisi, į kelintą klasę einu.“

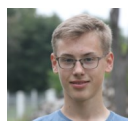
Vadovas Edvinas (15 m.)

„Turiu du nykščius“

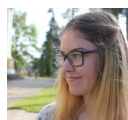
Vadovė Fausta (14 m.)

„Kai gavau paspirtuką, aš juo nemokėjau važiuoti ir todėl labai verkiau.“

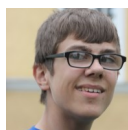
Vadovas Faustas (16m.)

Vadovas, pats užaugęs katedriečių stovyklose!

Vadovė Gabija

Pirmą kartą stovykloje. Tikimės, kad ne pasuktinį!

Vadovas Gabrielius (15 m.)

„Iš 7 vaikų šeimos, mėgstu automobilius!“

Vadovė Ieva (16 m.)

„Pirmą kartą stovykloje, be galo mėgstu siaubo filmus ir maistą“

Vadovė Kamilė (15 m.)

„LABAI mėgstu skaityti.“

Vadovas Mindaugas (20 m.)

„Nors tai jau penktoji ar šeštoji stovykla, jėgų vis dar nestinga“

Vadovė Ona (16 m.)

„Turiu katę aštuntus metus ir vis dar neišrinkau jai vardo“

Vadovas Ovidijus (17 m.)

„Iš stovyklos neišeinu, nes pilvo nepavelku, kai vaikai nepabaigia maisto.“

Vadovas Paulius (13 m.)

„Grupės „Mango“ narys, mėgstu vaikus.“

Vadovė Radvilė (18 m.)

„Mėgstu gaminti ir išbandyti naujus dalykus.“

Vadovė Viltė (17 m.)

Dar viena vadovė, užaugusi katedriečių stovyklose!

Vadovė Vitalija (20 m.)

„Nors atrodau jauna, bet jau penktoji vasara, kai esu vadovė.“

Kas dar apie mus? Grupelės!

Šiais metais ošė ir užė, šoko ir dainavo, giedojo ir meldėsi net 7 stovyklautojų grupelės. Nepamirškime, kad slaptus savo darbus vykdė ir štabas! Susipažinkim?

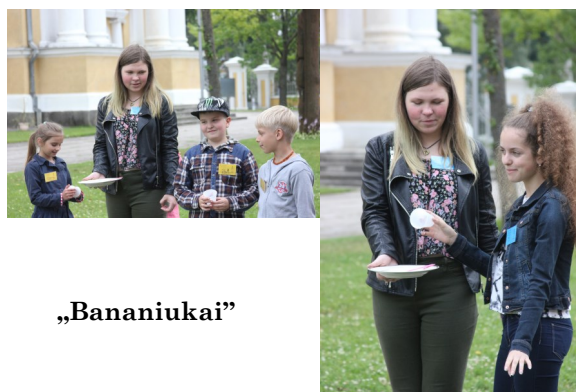
„Raudonosios braškės“

Tai jauniausiųjų vaikų grupelė. Vaikai 7. 3 mergaitės ir 4 berniukai. Vaikai labai mieli ir draugiški, gan paklusnūs. Su jais būti labai gera. Vaikų vardai Aistė, Marija, Enrika, Ainius, Kasparas, Mangirdas ir Arminas. Vadovai Aistė ir Gabrielius.

Grupelės šūkis:

Mes raudoni
BRAŠKĖS BRAŠKĖS!
Mes linksmiausi
BRAŠKĖS BRAŠKĖS!
Aktyviausi
BRAŠKĖS BRAŠKĖS!
Ir kompotas
BRAŠKIŲ BRAŠKIŲ!

Aprašė vadovai Aistė ir Gabrielius

„Bananiukai“

Vadovių Faustos ir Kamilės grupelė vadinasi Bananiukai. Ją sudaro labai šaunūs vaikai: Viltė, Austėja, Joris, Jonas, Meda, Rusnė, Modestas ir Gabrielė. Grupelės šūkis: „Banantai bananiukai mes jėga, sveiki būsim visada!“.

Aprašė vadovė Kamilė

„Agurkėliai“

Agurkėliai. Kodėl? Todėl, kad spalva žalia, o vaikai— geri bei žaismingi!
Ir mes esam skanūs, skanūs agurkėliai !

Aprašė vadovas Paulius

Kas dar apie mus? Grupelės!

„Melionai”

Tai grupelė vaikų, kuriais visą laiką džiaugėsi jų vadovai! Jie nuostabūs, labai išradingi ir stebinantys. Nors kartais ir pasitaiko „ožiukų” ar neklausymų, ant stovyklautojų nepykstama—jie juk vaikai!

Aprašė vadovas Ovidijus

„Violetiniai drugeliai”

Visi šioje grupelėje yra labai skirtingi, tačiau kartu sudaro pačią šauniausią komandą!

Aprašė vadovė Ieva

„Mango”

Mūsų, šeštąją stovyklautojų grupelę, kurią sudarė septyni atsakingi, drausmingi ir šaunūs vaikai, pavadino „Mango“. Idėja taip pavadinti grupę kilo vadovui Edvinui, o vaikai noriai pritarė tokiam grupės pavadinimui – juk mes visi iš dalies esame mangai: esame įvairiaspalviai, turime ir teigiamų savybių, ir trūkumų (nepaisant jų, mes vieningai sutarėme ir džiaugėmės vienas kitu). Septyni mangai: Kamilė – puikiai įsijungianti į komandos darbą, aktyvi, drąsi mergina. Melita – pasitikinti savo jėgomis, komandos „šypsėnėlė“. Greta – komunikabili, drąsi, visuomet įdėmiai stebinčių akių savininkė. Dovydas – supratingas, brandus ir turintis gerą humoro jausmą vaikinukas. Ieva – iniciatyvi, drąsi, brandi, pagarbi, gebanti išsiklausyti, pasižyminti supratingumu. Augustinas – empatija pasižymintis, artistiškas, iniciatyvus, brandus ir aktyvus vaikas. Urtė – kūrybingumo išikūnijimas, „idėjų krepšelis”.

Aprašė vadovė Viltė

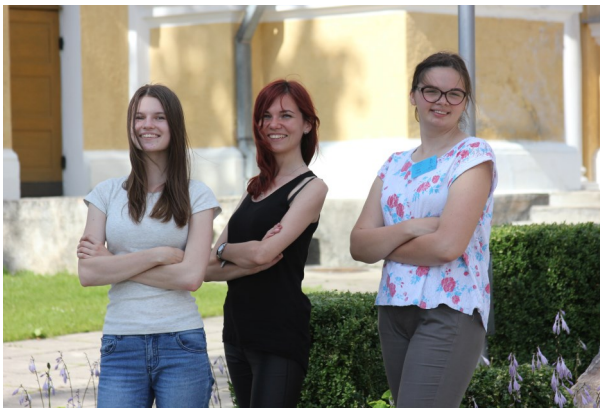
Kas dar apie mus? Grupelės!

„Rožiniai drambliukai“

Nors ir vyriausia grupelė, bet iš pradžių buvo nedrąši! Tačiau stovyklai įpusėjus vaikai susidraugavo ir tapo vieningi.

Aprašė vadovė Radvilė

ŠTABAS!

Tai tokia labai slapta parapijos namų vieta, į kurią įeiti gali tik vadovai! Štabas—tai tokia labai maža grupelė, kuriai priklauso vadovės Dovilė, Vitalija ir Austėja. Svarbiausia, kad štabas—tai tokie žmonės, kurie tyliai daro mažus ir didelius darbus Dievo garbei!

Aprašė vadovė Vitalija

Pirmoji diena—stovyklos atidarymas

Pirmoji stovyklėlės diena prabėgo taip nejučia! Vos tik visi dalyviai užsiregistravo, prasidėjo atidarymo šventė, kurios metu mažieji stovyklautojai išklausė klebono sveikinimo žodį, trumpai susipažino su būsimomis stovyklos veiklomis ir su savo vadovais. Vėliau susiskirstėme į grupes, kuriose susipažinome kiek artimiau, sugalvojome komandos pavadinimą, šūkį ir nupiešėme pačius spalvingiausius ir žviausius plakatus. Kad dar geriau pažintume vienas kitą ir paruoštume savo pilvelius priešpiečiams, žaidėme įvairiausius žaidimus, kol atėjo valgybos metas. Susėdę į ratą, kartu su klebonu palaiminome maistą ir puolėme

ragauti. Pasistiprinę ir padėkoję už maistą, skubėjome į grupelių prisistatymus, kurių metu dar kartą išitikinome, kokie išradinigi ir nuostabūs esame. Pailsėję sušokome gero oro šokį ir jokios orų prognozės mūsų jau negąsdino, nes saulė mums šypsojosi visą popietę. Išsidūkę ir su šypsenomis veiduose nuskubėjome į Katedros kriptą, kurioje parepetavę giesmes, dalyvavome Šv. Mišiose. Kaip nuostabu mūsų gausiam būriui buvo garsiai giedoti ir dėkoti Dievui už nuostabią dieną ir

tai, kas dar laukia! Mišioms pasibaigus ir visiems gavus palaiminimą, atsisveikinome ir su nekantrumu laukėme rytojaus.

Vadovė Ona

Kas tas Teofilus?

Tai buvo diena, šurmuliuojanti, judanti ir pamokanti.

Proto mankšta buvo katechezė apie palaimintąjį Teofilą Matulionį, o už tai dėkojame mūsų klebonui! Kuomet apie palaimintą gyvenimą sužinojome, puolėme ruošti vaidinimus apie dorybes. Loterija nulėmė, kad scenoje teko pamatyti įvairių, netikėtų situacijų. Komedijs apie drasą, kulinarinė laida apie draugystę, kriminalą apie saiką bei daug kitų... Saugiams po patirto scenos jaudulio leido pasijusti slapti angelai sargai, kuriuos gavome kiekvienas! O ir atsakomybės teko, kad visas likusias dienas džiugintume vieni kitus maldele, apkabiniimu ar saldainiuku laiškelyje! Po daug linksmybių ir žaidimų, rinkomės kriptoję, kur su Taizė pamaldomis mus supažindino vadovė Dvilė. Ir taip dienos darbą užbaigėme raminančia malda ir vadovės Viltės vedama giesme!

Vadovė Aistė

Mažutėliams apie mažutėlius ir sporto diena

Trečiąją stovyklos dieną, pasi-mankštinę, pasakę Dievuliui „Labas rytas“, sulaukėme staigmenos! Mus aplankė jau iš praėjusių stovyklų pažįstamas diakonas Vilis. Pasikalbėję su diakonu, ką gi reiškia šie Jėzaus žodžiai apie mažutėlius, supratome, kad tuo ši diena tikrai nesibaigs! Į stovyklą užsuko ir klubo „Impuls“ treneris Gedas. Kartu su juo pasportavę, bėgome žaisti orientacinio žaidimo

ir estafečių. Susikirstę į komandas, bėgome, žaidėme, atlikinėjome įvairiausias užduotis. Vaikai buvo nustebinti ir prizais! Neužmiršę užkasti, pailsėti su draugais, išskubėjome į jau pamėgtas Taizė pamaldas—tai puiki dienos veiklų, nuovargio pabaiga.

Vadovė Dvilė

Išvykos diena!

Penktadienis - išvykos diena! Penktadienį stovyklautojai, lydimi vadovų ir parapijos klebono nuo ankstauro ryto pasimeldę ir padarę mankštą išsiruošę į Anykščius. Ten aplankėme Anykščių šv. Mato bažnyčią, užlipome į jos bokštą, iš kurio apžvelgėme visą miestą. Nulipę nuo bokšto aplankėme Angelų muziejų, o grįžę į bažnyčios šventorių pasistiprinome priešpiečiais. Iškart po to važiuavome į Arklio muziejų, kuriame mus pasitikęs gidas palydėjo iki žaidimų kiemelio. Čia visi turėjome ką veikti - ne tik žaidėme futbolą, vaikščiojome kojūkais, bet ir išbandėme iki šiol nematytas pramogas. Iki soties prisizaide apžiūrėjome muziejaus ekspona-

tus ir patraukėme link Puntuko akmens ir Lajų tako. Atvykę dar kartą pasistiprinome ir aplankėme šiuos du objektus. Keliaudami namo traukėme dainas ir atskatinėjome į vadovų paruoštus klausimus. Tai buvo išpūdžių, saulės spindulių ir šypsenų kupina diena.

Vadovė Vitalija

Ir mes turime talentų!

Šeštadienis - talentų diena. Vaikai rytą pradėjo malda ir mankšta, o po to keliavo į kriptą, kur girdėjo vadovės Dovilės vedamą katechezę bei žiūrėjo filmuką apie talentus. Vėliau visi bandė atskleisti savo dar neatrastas gebėjimus muilo burbulų, streso kamuoliukų, atvirukų gaminimo, šokių ir futbolo būreliuose. Pasistiprinę užkandžiais, vaikai dalyvavo ir palaikė draugus talentų priešpietėje, kurios pabaigoje sužavėti nuostabių pasirodymų prakalbo akmenukai. Stovyklautojai dieną užbaigė su Jėzumi - adoruodami katedroje.

Vadovė Kamilė

Kažkas ir sekmadienį...

Sulaukėme nuostabaus sekmadienio—paskutinės stovyklos dienos. Šią dieną džiaugėmės galėdami kartu švęsti šv. Mišias, po jų—pasistiprinti prie bendro stalo, pasibūti, pabendrauti, pašokti ar pažaisiti.

Tikimės, kad atsisveikiname ne iki kitų metų, bet bent jau iki kito sekmadienio!

